



**Philippi Ecclesiæ Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiæ Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philip *<Eichstätt, Bischof>*

Ingolstadii, 1617

Cap. VII. Qualiter B. VVilibaldus cu[m] fratre suo & sorore S. Richardum
patrem suum, ad peregrè proficiscendum induxit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

CAPVT VII.

Qualiter B. Willibaldus cum fratre suo & sorore S. Richardum patrem suum ad peregrinè proficiscendum induxit.

 Aptantes ergo horam filij opportunaæ allocutionis, genitori reuerenter considerunt liberi, quem admiranda propositione hi tres ex vno ore affati sunt, scilicet B. VVillibaldi; qui, licet fuerit iunior, tamen spiritu feruentior in prosecutione huius thematis inueniebatur. Proposuit autem in hæc verba. O Pater reuerendissime, bene quidem obtulisti, sed minus bene diuisisti. Filios & filiam Christo dedisti; sed temetipsū mundo non subtraxisti: à mundo nos abstraxisti; & te mundo vehementissimè applicasti. Nos regno Angelorum, ut firmiter speramus, præsentasti; tu in regno Anglorum immobilis permāsist. Non sic, pater dulcissime, te parti oportuit. Nō sic te decuit limites possessionum distinguere, excellentissime Rex. Noē pater venerandus iussu Domini arcam fabricauit, & Genes. 6. & 7.

Oratio S. VVillibaldi ad Richardum parentem.

E 3 cum

VITA S. WILLIBALDI

cum filiis suis eandem arcam intravit. Et Christus Apostolos ad passionem præcessit. Helias in aspectu Elisei prior paradisum cōscendit. Et gloriosus martyr Sixtus pater & Papa Laurentium conantem præire in pœna passionis, tanquam obedientiæ discipulum, sancta informatione compescuit, ut ipsum præire tanquam patrem filius permetteret; ac ipse gloriosiorem triumphum tanquam iuuenis feruentior exspectaret. Christus etiam pater omnium ascendit iter pandens ante Apostolos, *Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans.* Sic & tu genitor venerabilis, ascēdere in montem Domini prior debebas, hoc est, ad culmē perfectionis, ut nos exemplo præcederes, tanquam pater notam faciens filiis veritatem, quam sancta imitatiōne filij sequerentur.

Item scire te cupimus, quoniam non sanctificatur otiosus operibus alienis; & tu si filiis tuis credis, imo si Christum Dominum tuum audis, relinquas omnia, & Christum pauperem sequaris: magna enim glo-

ria

¶ Reg. 2.

Deut. 32:

ria est sequi Dominum: nam seruire Deo regnare est. Et quid prodest homini, si vniuersum mundum lucretur, animæ verò sua detrimentum patiatur? Scire debes, pater amande, quia creatura huius mundi post lapsum primi parentis, *facta est in misericordiam pedibus insipientium.* & quām pauci perambulant semita huius seculi, quin delitiis, vel diuitiis, vel honorum excellentiis decipientur? Delitiæ namque carnales, diuitiæ mundiales, excellentiæ temporales, vanæ & mendaces sunt, mendacium prætendentes: promittunt namque quod exsoluere non possunt, sicut patet in mundi amatoribus, qui tenent lyram & tympanum, & gaudent ad sonitum organi, & ducunt in bonis delectabilibus huius mundi dies suos, & in puncto ad inferna descendunt.

*Matth. 16.**Sap. 14.**Iob 21.*

Aduertendum igitur esset, secundum doctrinam sanctissimi doctoris Gregorij, qui dulci inspiratione S. Spiritus replebatur; vnde & organum eius fuisse describitur: *Quoniam breue est, quod delectat; eternum quod cruciat. & quod gaudium mundo-*

danorum, non est aliud quām risus freneticorum, vt B. Ioannes testatur Chrysostomus, osaureum dictus, propter eloquentiæ venustatem. Diuitiæ etiam huius seculi incertæ ac infideles reputandæ sunt, quoniam suos possessores in articulo extremæ necessitatis derelinquentes non sequuntur. Excellentiæ etiam mundi vanæ sunt & vmbratiles, & nitorem suæ gloriæ ad futura secula non transmittunt. Et de his pōpis,

Apocalyp. 18.

ac mūdi deliciis scriptū est; *Quantū glorificauit sē homo, ēg̃ in deliciis fuit, tantum date ei de tormento ēg̃ luctu.* Ecce talem recompensam præstolantur, qui in mundoviā ut mūdialiter. Malo enim homini in mundo diu viuere, nihil aliud est, quām tormenta gehennæ sibi cumulare. Reuerende Pater, vt discipulus Domini constituaris, renunciare debes omnibus quæ possides: & vt tu centuplum accipias hic, secundūm habitum gratiæ, & vitam æternam possideas secundum statum gloriæ, consultum est, vt dimittas vxorem & filios, domos & agros, quæ in comparatione æternorum nihili sunt.

Mattib. 19.

sunt. Ea similiter, quæ de prioritate accessus nostri, ac tui ad seruitutem Dei, paternitatem tuæ obiecimus, & alia si qua sint proposita, quæ tuæ præferendæ reverentia obuiare videntur; non tibi intimauimus ad turbationē; sed ad multæ perfectionis consummationem: Sciebamus enim te virum iustum ac legalem secundum ritum viuendi etiam bonorum secularium, qui in obseruantia mandatorum Dei salubriter se continuerunt, sed cupiebamus te transitoriam dignitatis sublimitatem commutare, in stabilitam superne hæreditatis æternitatem: & non solum in his mereri, quæ sunt de necessitate salutis, sed etiam in his consummari quæ sunt de supererogatione virtutis.

CAPVT VIII.

*De consensu Regis ad peregrinandum cum
filiis, ac luctu & difficultate familie
ipsum dimittentis.*

HIs auditis, piissimus Pater ex plenitudine deuotionis fonte lacrimarum

F per-

